

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Saksamaa) 3. detsembril 2018 – Deutsche Umwelthilfe e.V. versus Freistaat Bayern

(Kohtuasi C-752/18)

(2019/C 54/14)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Deutsche Umwelthilfe e.V.

Vastustaja: Freistaat Bayern

Eelotsuse küsimused

Kas

1. Euroopa Liidu lepingu (ELL) artikli 4 lõike 3 teises lõigus sätestatud nõuet, mille kohaselt kasutavad liikmesriigid kõiki asjakohaseid meetmeid, et tagada aluslepingutest või liidu institutsioonide õigusaktidest tulenevate kohustuste täitmine,
2. põhimõtet liidu õiguse tõhusa rakendamise kohta liikmesriikides, mis on muu hulgas sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELTL) artikli 197 lõikes 1,
3. Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 esimeses lõigus sätestatud õigust tõhusale õiguskaitsevahendile,
4. keskkonnainfo kättesaadavuse ja keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise konventsiooni (Århusi konventsioon) artikli 9 lõike 4 esimesest lausest osalisriikidele tulenevat kohustust tagada keskkonnaasjadets tõhus õiguskaitse,
5. ELL artikli 19 lõike 1 teises lõigus liikmesriikidele seatud kohustust näha tulemusliku õiguskaitse tagamiseks ette vajalik kaebõigus liidu õigusega hõlmatud valdkondades,

tuleb tõlgendada nii, et Saksa kohtul on õigus – ja teatavatel juhtudel isegi kohustus – kohaldada Saksamaa Liitvabariigi liidumaa ametiisikute suhtes aresti, et sundida seda liidumaad täitma oma kohustust koostada uus teatava miinimumsisuga õhukvaliteedi kava Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2008. aasta direktiivi 2008/50/EÜ välisõhu kvaliteedi ja Euroopa õhu puhtamaks muutmise kohta (ELT 2008, L 152, lk 1) artikli 23 tähenduses, kui sellele liidumaale on jõustunud kohtuotsusega seatud kõnealust miinimumsisu sisaldava uue õhukvaliteedi kava koostamise kohustus, ja

- liidumaa suhtes korduvalt tehtud sunniraha määramise hoiatused ja sunniraha määramise otsused on jäänud tulemusetuks,
- sunniraha määramise hoiatusel ja sunniraha määramise otsusel ei ole ka juhul, kui sunniraha hoiatusega ja sunniraha määramise otsusega nõutaks sisse senisest suurem summa, märkimisväärset mõjutuslikku toimet, kuna sunniraha tasumise eest ei teki liidumaal, kelle suhtes on tehtud jõustunud kohtuotsus, varalist kahju, vaid konkreetsel juhul sissenõutud summa kantakse lihtsalt riigieelarve ühelt kontolt üle teisele kontole,
- liidumaa, kelle suhtes on tehtud jõustunud kohtuotsus, on nii kohtutes kui ka avalikult kuulutanud, et ta ei täida kohustusi, mille on kohus määranud seoses õhukvaliteedi kavaga, kusjuures sellise avalduse on muu hulgas esitanud liidumaa kõrgeim poliitiline ametiisik liidumaa parlamendi ees,

- kohtulahendite täitmise tagamiseks on liikmesriigi õiguses aresti instituut põhimõtteliselt ette nähtud, kuid liikmesriigi konstitutsioonikohtu praktika ei luba kohaldada asjaomast sätet sedalaadi olukorras, nagu on kujunenud käesolevas asjas, ja
- liikmesriigi õigus ei paku sedalaadi olukorras, nagu on kujunenud käesolevas asjas, sunnivahendeid, mis oleksid sunniraha määramise hoiatustest ja sunniraha määramise otsustest tõhusamad, kuid vähem ranged kui arest, ja selliste sunnivahendite kasutamine ei tule ka objektiivselt kõne alla?

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois (Prantsusmaa)
3. detsembril 2018 – LC, MD versus easyJet Airline Co. Ltd**

(Kohtuasi C-756/18)

(2019/C 54/15)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: LC, MD

Kostja: easyJet Airline Co. Ltd

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 ⁽¹⁾ (edaspidi „määrus nr 261/2004“), artikli 3 lõike 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et määruse sätetele tuginemiseks peavad reisijad tõendama oma ilmutist registreerimisele?

Kas jaatava vastuse korral on määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 3 lõike 2 punktiga a vastuolus, kui lihtsalt eeldada, et reisija registreerimisele ilmutise tingimust peetakse täidetuks juhul, kui reisijal on olemas tegutseva lennuettevõtja tunnustatud ja registreeritud broneering artikli 2 punkti g tähenduses?

⁽¹⁾ ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rayonen sad Haskovo (Bulgaaria) 4. detsembril 2018 – QH versus
Bulgaaria Vabariigi Varhoven kasatsionen sad**

(Kohtuasi C-762/18)

(2019/C 54/16)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rayonen sad Haskovo

Põhikohtuasja pooled

Hageja: QH

Kostja: Bulgaaria Vabariigi Varhoven kasatsionen sad